

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 13C/86/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912216246
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Koreňová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2013:6912216246.2

Rozhodnutie

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Martinou Koreňovou v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a. s. so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO 36 234 176, zast. Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s. r. o. so sídlom Justičná 9, Bratislava, IČO 35 789 615 proti odporcovi: I. D., K.. XX.X.XXXX, O. Z. G. XX, o zaplatenie 775,46 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 154,55 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti návrh z a m i e t a.

Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 23.11.2012 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 775,46 eur s prísl. na tom skutkovom základe, že dňa 22.9.2006 uzavrel s odporcom úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške úverového rámca v sume 995,82 eur prostredníctvom úverovej karty. Neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky navrhovateľa (ďalej len ÚP), s ktorými bol odporca oboznámený a podpisom úverovej zmluvy prejavil súhlas byť nimi viazaný. Má za to, že zmluva je celistvá, bola uzavretá v písomnej forme, určitým slobodným a vážnym prejavom vôle odporcu. Svoju vôľu byť viazaný touto zmluvou a jej súčasťami odporca potvrdil podpisom priamo na prednej strane zmluvy. Podstatné náležitosti zmluvy vyplývajú buď zo zmluvy alebo z ÚP, ktoré sú nesporne neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a nesmú byť materiálne alebo formálne oddeľované a rozlišované od zmluvy. Tento revolvingový úver bol odporca oprávnený čerpať, po odsúhlasení zo strany navrhovateľa, peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca. Odporca sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky z revolvingového úveru navrhovateľovi riadne a včas vrátiť a to v pravidelných mesačných splátkach s termínom splatnosti a vo výške určenej v úverovej zmluve o poskytnutí revolvingového úveru. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru, t.j. na skutočnosť, že ani navrhovateľ ani odporca pri uzatváraní

zmluvy nemôžu vedieť určiť, kedy a koľko z úveru bude čerpané, nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru, preto sa dohoduje len výška úverového rámca, čo znamená maximálny objem úveru, ktorý bol odporca oprávnený čerpať. Z vyššie uvedeného vyplýva aj nemožnosť určenia RPMN, keďže sa menia údaje relevantné pre jeho výpočet. Odporca hradil dlžnú sumu, avšak dostal sa s jej uhrádzaním do omeškania. V zmysle hlavy úverových podmienok s názvom Ukončenie/zánik úverovej zmluvy bol odporca navrhovateľom vyzvaný listom zo dňa 25.11.2009 k splateniu celého zostatku vo výške 996,38 eur v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Navrhovateľ v návrhu presne špecifikoval a

odôvodnil jednotlivé časti žalovaného nároku. Nárokovaná suma vo výške 775,46 eur predstavuje len istinu, poplatky za výber z bankomatu a za výpis z úverového účtu.

Súd výzvou zo dňa 08.04.2013, č.k. 13C/86/2013-24 doručil odporcovi návrh spolu s prílohami na vyjadrenie. Odporca výzvu spolu s doručovaným návrhom a prílohami prevzal dňa 16.04.2013, k návrhu sa v určenej lehote 15 dní nevyjadril.

Vo veci ide v zmysle ust. § 200ea ods. 1 O.s.p. o drobný spor, ktorý v zmysle ust. § 115a ods. 2 O.s.p. súd rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, s doplnením návrhu zo dňa 18.10.2013, s úverovou zmluvou zo dňa 22.09.2006, so všeobecnými obchodnými podmienkami platnými a účinnými ku dňu uzavretia zmluvy, splátkovým kalendárom, výzvou na splatenie celého úveru zo dňa 25.11.2009 aj s výpisom z poštovej knihy, výpisom z účtu za obdobie 9/2007, sadzobníkom poplatkov a úrokov .

Na základe predložených dôkazov súd skutkovo a právne posúdil vec takto:

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že dňa 22.09.2008 uzavreli úverovú zmluvu (ďalej len ÚZ) č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej navrhovateľ ako veriteľ poskytol odporcovi ako dlžníkovi úver vo výške 829,51 € (24 990 ,-Sk), tak ako je uvedené v 51. bode úverovej zmluvy a odporca sa zaviazal tento úver uhradiť v 36 mesačných splátkach po 33,82 € (1019,-Sk). Nárok z tejto zmluvy však nie je predmetom konania. Predmetom konania je nárok vyplývajúci zo zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej súčasne (na jednom formulárovom tlačive) s uvedenou úverovou zmluvou. Odporca zmluvne dohodnuté splátky revolvingového úveru prestal splácať, následkom čoho navrhovateľ v súlade so zmluvnými podmienkami pristúpil k zosplatneniu celého zostatku čerpaného revolvingového úveru a to listom zo dňa 25.11.2009, ktorým oznámil odporcovi, že si uplatňuje voči nemu svoje právo na splatenie celého zostatku čerpaného úveru a súčasne ho vyzval k jeho úhrade v lehote 15 dní od spísania tohto listu.

Podľa názoru súdu sa jedná o typickú formulárovú zmluvu s jej charakteristickými znakmi. Odporca nemal žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jej znenie navrhnuté navrhovateľom. Týmto spôsobom navrhovateľ pri uzavretí úverovej zmluvy vnútil odporcovi úplne iný právny úkon, ktorý mal vzniknúť v budúcnosti, pričom odporca nemal na výber a musel podpísať celú predloženú predtlač listiny.

Súd ako prvé musel posúdiť, či sa v danom prípade jedná o spotrebiteľskú zmluvu na ktorú platná slovenská aj európska legislatíva kladie v časti ochrany "slabšej strany -

spotrebiteľa" zvýšené nároky . Z predloženej úverovej zmluvy je zrejmé, že navrhovateľ v právnom vzťahu založenom predmetnou zmluvou vystupuje voči odporcovi ako právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje úvery. Na druhej strane tohto zmluvného vzťahu je odporca ako fyzická osoba, ktorá čerpala finančné prostriedky na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na základe uvedeného preto súd predmetný právny vzťah charakterizuje, ako vzťah spotrebiteľský, založený na zmluve o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm a), písm. b.) a § 3 ods. 1,2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Súd pri posudzovaní revolvingovej zmluvy ako prvé posudzoval samotný vznik právneho vzťahu - spôsob uzavretia revolvingovej zmluvy. Postup, aký zvolil pri uzavretí zmluvy navrhovateľ vyvoláva podozrenie o účelovosti jeho správania ktorého výsledkom bolo vnútenie produktu, o ktorý odporca pri uzavretí úverovej zmluvy nemal záujem. Súd je toho názoru, že navrhovateľ uvedeným postupom nečestne bez odbornej starostlivosti využil, v určitej skupine obyvateľov - spotrebiteľov ochotných financovať svoju spotrebu cez úver, ochotu uspokojiť svoje potreby jednoduchým sprístupnením finančných prostriedkov a to aj napriek tomu, že v skutočnosti o tento produkt neprejavili záujem.

Nekalo kalkuloval, že odstránením všetkých bariér, s ktorými sa spotrebiteľ bežne stretáva pri obdobnom produkte spotrebiteľ neodolá a takto ponúknuté finančné prostriedky bez bližšieho skúmania podmienok využije. To, že odporca neprejavil záujem o uzavretie takejto zmluvy mohlo reálne spôsobiť, že nemusel pochopiť, príp.rozlíšiť tieto dve zmluvy. Súd dáva za vinu navrhovateľovi, že týmto spôsobom u týchto osôb zmenil správanie tak, že namiesto vopred uváženeho správania primeraného svojim finančným možnostiam, tieto bez bližšieho pochopenia prijali záväzok, ktorý presahoval ich finančné možnosti. Týmto spôsobom sa dostali do stavu, kedy neboli schopní svoj záväzok uniesť. Takéto konanie, pri ktorom absentuje potrebná odborná starostlivosť, ktorú pri takomto zložitom úkone možno rozumne očakávať, súd považuje v zmysle § 7 ods. 1, ods.2 pís. a) zák.č. 250/2007 Z.z. v spojitosti s čl. 2 písm.h/ Smernice rady č. 2005/29 za nekalú obchodnú praktiku, ktorej neprináleží žiadna právna ochrana a z tohto dôvodu súd hodnotil túto zmluvu ako absolútne neplatnú pre jej rozpor s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Súd uvedené konštatuje aj s ohľadom na to, že navrhovateľovi nič nebránilo v tom, aby zmluvu o revolvingovom úvere uzavrel ako samostatnú zmluvu, tak ako to urobil pri úverovej zmluve. Súdu nie sú známe žiadne zákonné prekážky, pre ktoré by sa tak nemohlo stať. V osobitnom - samostatnom dojednaní revolvingovej zmluvy by bolo nespochybniteľné, že úmyslom spotrebiteľa (po predchádzajúcom zvážení podmienok) bolo uzavretie zmluvy tohto druhu so všetkými z toho vyplývajúcimi záväzkami. V takomto prípade by súd, po dodržaní všetkých zákonných náležitostí, ktoré si vyžaduje zmluva tohto charakteru, nemal žiadne pochybnosti o vzniku a existencii takéhoto právneho vzťahu. Samotný fakt, že navrhovateľ postavil vznik právneho vzťahu iba na časti zmluvy, kde sa konštatuje, že účastníci súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru s úverovým rámcom a splátkami, či prípadnými ďalšími podstatnými náležitosťami odkazujúcimi na príslušné články úverových podmienok, je neakceptovateľný. Súd má za to, že všeobecné úverové podmienky majú obsahovať len skutočnosti technického, spresňujúceho alebo vysvetľujúceho charakteru, a teda nemôžu obsahovať podstatné náležitosti zmluvy, ktorou je aj dojednanie úroku za poskytnutý úver, prípadne RPMN. Navyše obchodné podmienky neboli odporcom podpísané a tvrdenie navrhovateľa, že zmluva je uzavretá v písomnej forme ako celistvý akt z predložených

nevyplýva. Z tohto dôvodu, preto súd konštatuje, že takto uzavretá zmluva nie je uzavretá v prepísanej písomnej forme tak, ako to ustanovuje § 4 ods. 1,2 Zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a preto je neplatná. Preto potom nemôže byť návrh navrhovateľa dôvodný ani v časti týkajúcej sa uplatnenia nárokov na zaplatenie úrokov z úveru, poplatkov a zmluvných pokút, ktoré by mohli byť uplatnené len na základe platnej zmluvy.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd konštatuje, že navrhovateľ tým, že poskytol odporcovi finančné prostriedky (výberom z bankomatu prostredníctvom úverovej karty), vzniká mu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 451 ods. 1,2 Obč. zák., a to na základe plnenia poskytnutého na základe neplatného právneho úkonu.

S odkazom na vyššie uvedené a pri aplikácii príslušných ustanovení súd konštatuje, že návrh navrhovateľa na zaplatenie 775,46 eur je dôvodný iba v časti sumy predstavujúcej nesplatený zostatok poskytnutého úveru vo výške 154,55 eur. Súd pri výške nesplateného zostatku vychádzal predloženého splátkového kalendára a od celkovej sumy poskytnutej navrhovateľom (stĺpec označený v splátkovom kalendári ako debet -istiny, v ktorom sú zahrnuté všetky výbery odporcu z bankomatu) vo výške 1204,94 eur odčítal všetky úhrady, ktoré vykonal odporca v prospech účtu - úhrady splátok (stĺpec v splátkovom kalendári označený ako čiastka celkom - kredit) vo výške 1050,39 eur. Súd má za to, že iba rozdiel týchto súm presne kvantifikuje výšku bezdôvodného obohatenia a stanovuje skutočný rozdiel medzi tým, čo navrhovateľ dal a dostal, očistený o nároky, ktoré súd v dôsledku neplatnosti právneho úkonu navrhovateľovi nepriznal a preto vo zvyšnej časti návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., tak, že odporcovi ktorý mal v konaní v prevažnej miere úspech (v percentuálnom vyjadrení mal úspech vo výške 80,07%) náhradu trov konania nepriznal, pretože si trovy v konaní neuplatnil a ani zo spisového materiálu mu žiadne trovy nevyplývajú. Pri výpočte percentuálnej miery úspechu a neúspechu v konaní súd vychádzal z celkovej žalovanej sumy vo výške 775,46 eur, z ktorej sumy návrhu vyhovel len ohľadne sumy 154,55 eur.

Súd má za to, že iba rozdiel týchto súm presne kvantifikuje výšku bezdôvodného obohatenia a stanovuje skutočný rozdiel medzi tým, čo navrhovateľ dal a dostal, očistený o nároky, ktoré súd v dôsledku neplatnosti právneho úkonu navrhovateľovi nepriznal a preto vo zvyšnej časti návrh zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak odporca nespĺní v stanovenej lehote uloženú povinnosť, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku.